

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 4. Vtrum, quando quis suscipiendo Ordinem presbyteratus, ante legitimam ætatem, vel extra statuta tempora, incurrit suspensionem, fiat irregularis, si celebret cum Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Si ordinatus ante legitimam aetatem, & extra statuta tempora,

regularis, sed suspensus ab executione Ordinum. Quod si fungatur Ordine sic suscepto, fiet irregularis per Bullam Pij II. Vide Nauarr. num. 242. Hæc tamen Bulla non videtur adhuc ubique recepta, vt notat Fumus. Saltem si quis bonâ fide Ordine sic suscepto fungatur, non fiet irregularis, vt notat Couar. suprà; & Nauar. in Capit. *Acceptus*, in solutione oppositionis octauæ, nu. 34. Ratio est, quia illa Extrauagans requirit, vt quis cum præsumptione ministret. Nec obstat Bulla Sixti V. quia reuocata est ad limites iuris cõmunis à Gregorio XI V. præterquam vbi tangit simoniacos; ibi enim in suo vigore relicta est.

50
Si duos ordines simul suscipiat.

Dico Quarto: Qui duos Ordines sacros simul suscipit, suspensus est à posterioribus. Vide Nauar. cap. 25. n. 71. Idem dicendum de eo, qui quatuor Minores, & Subdiaconatum eodem die temerario ausu recipit, vt habetur Capitulo 2. *De eo qui surtiue Ordines suscipit*. Secus est, si Episcopus illum ad hoc inuitet, & ipse bona fide recipiat; quia Canon requirit ausum temerarium.

51
Si per saltum ordinatur,

Dico Quinto: Qui per saltum ordinatur, est suspensus ab Ordine sic suscepto. Quod si nõ ministraverit in illo, Episcopus potest dispensare, vt, postquam Ordinem relictum susceperit, ministret. Ita Concilium Trident. sess. 23. cap. 14. Quod si ministraverit ante dispensationem, fit irregularis, in qua irregularitate solus Papa dispensat; vt colligitur eodem loco: quod intellige, si delictum est notorium; si enim est occultum, potest etiam dispensare Episcopus per facultatem ei concessam sess. 24. cap. 6.

DVBIVM IV.

Vtrum, quando quis suscipiendo Ordinem Presbyteratus ante legitimam aetatem, vel extra statuta tempora, incurrit suspensionem, fiat irregularis, si celebret cum Episcopo?

52
Non fit irregularis.

Videtur enim fieri irregularis, quia vitur Ordine sacro, à quo est suspensus.

Respondeo: Non fieri irregularem. Ratio est: Nam susceptio Ordinis, & illa celebratio cum Episcopo censentur vnus actus: celebratio enim est necessariò annexa; vnde solum incurrit suspensionem.

Esti Episcopus addat excommunicationem,

Idem dicendum, Si Episcopus sub pœna excommunicationis prohibeat, ne quis cum aliquo Canonico impedimento ordinetur. Si enim contra huiusmodi præceptum cum impedimento ordineris, incurres quidem excommunicationem, non tamen irregularitatem celebrando in illa excommunicatione cum Episcopo. Secus verò, si postea celebret; tunc enim fiet irregularis. Ita communiter recentiores.

CAPVT VII.

De Irregularitate ex defectu corporis?

DVBIVM I.

Quis defectus corporis faciat Irregularem?

53
Respondeo & Dico Primò, Omnis defectus corporis, & omnis deformitas reddit homi-

nem irregularem, quæ facit, vt nequeat decorè sacrum ministerium obire. Quis autem talis defectus sit, Episcopi est in dubio arbitrari. Sic carens altero oculo est irregularis, quia est notabilis deformitas; secus verò si solum careat aspectu alterius oculi siue dextri siue finistri, quia id exterius non est notabile, & facillè in celebrando potest ita se aptare, vt nulla sit indecentia. Ita Nauarr. num. 199.

Si epilepticus.

Huc referendi sunt Epileptici, id est, qui morbum caducum patiuntur, qui nunquam possunt ordinari: si autem post ordinationem incidant, non possunt offerre, quamdiu est periculum relabendi. Vide Nauarr. nu. 203.

Dico Secundo: Si quis sibi membrum per culpam abscidit, est irregularis, etiam si talis defectus non impediret vsum Ordinis, nec adferret notabilem deformitatem. Ratio est, Quia est mutilator.

54
Si culpabiliter tibi ipsi membrum abscideris.

Dico Tertio: Cui inuito ab alio membrum abscissum est, non est irregularis, etiam si id ob culpam passus sit, nisi inde sit notabilis deformitas & ineptitudo. Est contra Nauar. n. 198. & quosdam alios; sed tenent multi recentiores: nusquã enim in Iure, id est expressum: vt si ab hoste vel inimico sis mutilatus ob factam illi iniuriã; si in duello sis mutilatus; si à marito adulteræ inuentus in adulterio sis mutilatus. Quòd si à iudice sis mutilatus per sententiam; non tam es irregularis ob mutilationem, quam ob infamiam Iuris, quam per sententiam incurristi.

Si inuito membrum abscissum,

Dico Quarto: Qui sibi partem digiti abscidit ex indignatione per culpam, quamuis per hoc non sit factus inhabilis ad celebrandum, est tamen irregularis. Patet ex Capitulo *Qui partem*, dist. 55. Idem dicendum de eo, qui sibi ex culpa alterius membri partem abscidit. Hoc tamen est limitandum, quando notorium est, eum hoc culpabiliter fecisse. Vide Couar. p. 1. num. 6. & Nauarr. num. 198.

55
Si partem digiti tibi abscideris.

Dico Quinto: Qui alteri digitum abscidit vel pollicem, vel auriculam, non est irregularis, etiam si alter ob inhabilitatem ad Eucharistiam tractandam factus sit irregularis. Est communis Canonistarum. Ratio est, quia non abscidit membrum: digitus enim non est membrum, sed pars membri; auris etiam membrum non est, sed ornamentum. Membrum enim dicitur, quod per se integrã aliquam functionem habet.

Si abscideris alteri digitum vel aurem.

Quid membrum.

DVBIVM II.

Quis dispenses in hac Irregularitate?

Dico Primò: Solus Papa dispensat super irregularitate, quæ prouenit ex notabili corporis deformitate, vel epilepsiã, & similibus. Nauarrus num. 200.

56
Si totum membrum.

Dico Secundo: Solus etiã Papa dispensat in irregularitate, quæ ex abscissione partis membri orta est. Ratio est, quia hæc nascitur ex delicto notorio: si enim ea mutilatio fieret ex delicto occulto, cum non sit mutilatio membri, sed partis membri, non induceret irregularitatem.

Si pars membri.

Dico Tertio: Episcopus potest dispensare cum eo, qui sibi fecit abscindi membrum, putans obsequiũ se præstare Deo, modo defectus sit occultus. Patet Capitulo *Significauit*, De corpore vitiatis. Vide Couar. 1. p. in principio nu. 6.

Si membrum secretum tibi abscideris.

CAPVT